

[Ebba Strange]

nu, og jeg kan godt forstå tanken om at vende tilbage til spørgsmålet, når man har set, hvordan praksis udvikler sig. Men fra loven træder i kraft, og indtil man har set, hvordan praksis udvikler sig, risikerer vi jo nogle af de fallenter, som justitsministeren selv talte om, fremtidens fallenter. Derfor er mit spørgsmål til justitsministeren: Hvad skal vi så stille op med dem? Skadelidte skal jo have sin erstatning; det står der i loven at han skal. Hvem skal så betale den erstatning?

Jeg vil gerne supplere mit spørgsmål med at spørge, om man i forbindelse med, at man valgte ikke at tage dette med den obligatoriske forsikring med, har drøftet den tanke, der, som jeg nævnede, lå i SF's beslutningsforslag, men som også har været drøftet i udvalget, nemlig tanken om en eller anden fondsdannelse.

Jeg ville bare høre, om man har været inde på, hvem der skal betale. Er en fond en mulighed?

Justitsministeren (Erling Olsen):

Spørgsmålet om, hvem der skal betale, måtte rejses både i relation til, at dette lovforslag ikke havde tilbagevirkende kraft, og i relation til, at vi kunne imødesee, at der var nogle virksomheder, der ville gå ned i givet fald. Det var det, vi delte op i det, vi kaldte fortidens synder og fremtidens fallenter.

For så vidt angår fortidens synder, enedes man om, da man kiggede på, hvad man i givet fald skulle bruge de grønne afgifter til – og det ligger i hvert fald bag overvejelserne i kommissoriet for udvalget om grønne afgifter – også at se på, hvor meget der kan bruges på fortidens synder.

Jeg har rejst problemet om fremtidens fallenter, men det var altså efter, at det udvalgs kommissorium var skrevet. Det har så været drøftet, om vi skulle lave en slags fond, men det er man veget tilbage fra under indtryk af de omkostninger, det ville påføre virksomhederne. Det ville blive noget i retning af det, hr. Tom Behnke sagde: Skal det så være solidarisk hæftelse for branchen? osv., osv. Det er man veget tilbage fra, og det er et uløst problem.

Hvad betyder det så i praksis? Det betyder, at kommuner og amter, hvis det drejer sig om forurenede jord, formentlig kommer til at betale for disse ting. Men det er helt oplagt et hængeparti.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om optagelse af forhandlinger med Sverige med henblik på at indgå en dansk-svensk aftale om ubegrænset ansvar og erstatningspligt i tilfælde af en ulykke på atomkraftværket Barsebäck.

Af Gade (SF) m.fl.
(Fremsat 7/12 93).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Erling Olsen):

Forslaget til folketingsbeslutning går ud på, at Tinget skal opfordre regeringen til snarest at anmelde et ønske over for den svenske regering om forhandlinger med henblik på, at der mellem Danmark og Sverige indgås en aftale om ubegrænset ansvar og erstatningspligt i tilfælde af et uheld på atomkraftværket Barsebäck i Sverige.

Det foreslås, at der skal tages udgangspunkt i de principper, der gælder for den bilaterale aftale, som i 1988 blev indgået mellem Schweiz og Tyskland, og efter forslaget skal hovedindholdet i en dansk-svensk aftale være et ubegrænset ansvar for indehaveren et af atomkraftværk i tilfælde af en ulykke på værket.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget argumenteres der med, at et forhandlingsforløb om erstatningsspørgsmålene vil kunne forbedre mulighederne for at indgå en aftale om endelig dato for lukning af Barsebäck. Det